

Lausunto työryhmän mietinnöstä "Vesiliikennejuopumuksen promilleraja"

Vesiliikennejuopumuksen yleisyys

Etelä-Karjalan käräjäoikeudessa käsiteltiin vuonna 2009 15 ja vuonna 2010 13 vesiliikennejuopumusasia. Kun varsinaisia rikosasioita käsiteltiin vuonna 2009 1510 ja vuonna 2010 1450, vesiliikennejuopumusta koskevia asioita oli vuonna 2009 1,0 % ja vuonna 2010 1,1 %. Tilastollisesti on siis kysymys pienestä asiasta.

Mietinnön kuviossa 2 mainituista luvuista voidaan todeta, että ratsioissa puhalletuista kuljettajista yli viidesosa on nauttinut ennen ajoa alkoholia. Kun otetaan huomioon kuljettajien kokonaismäärä, ei kysymys olekaan enää pienestä asiasta, vaan asia koskee lukemattomia kuljettajia.

Rangaistuskäytäntö

Rangaistus Etelä-Karjalan käräjäoikeudessa määräytyy pääasiallisesti veren tai hengitysilman alkoholipitoisuuden mukaan seuraavasti:

Veren al.pit.	Heng.al.pit	Rangaistus
1,00 - 1,50	0,44 - 0,66	20 - 30 ps
1,50 - 2,00	0,66 - 0,88	30 - 40 ps
2,00 - 2,50	0,88 - 1,10	40 - 50 ps
2,50 -	1,10 -	50 - ps

Jos kuitenkin ajetaan isolla, nopealla veneellä tai rahti- tai henkilökuljetukseen tarkoitetulla aluksella sellaiseen ajankohtaan sellaisessa paikassa (vesireitit ja satamat), että on paljon liikennettä, vankeusrangaistus saattaa tulla kysymykseen.

Lainsäädäntömuutoksen tarve

Pakottavaa tarvetta promillerajojen uudistamiseen ei ole. Nykyisilläkin säännöksillä pärjätään. Alkoholin käyttö vesillä liikuttaessa on kuitenkin yleistä. Jos halutaan vaikuttaa vallitsevaan alkoholinkäyttöä vesillä sallivaan asenteeseen, tulisi promillerajaa nykyisestä laskea. Tällöin olisi luonnollista asettaa raja samaan kuin tieliikenteessäkin eli 0.5 promilleen ja 0,22 mg:an. Muutoinkin olisi perusteltua käyttää samaa kaavaa kuin rattijuopumusta koskevassa rikoslain 23 luvun 3 §:ssä. Näin tulisi ottaa käyttöön huumausaineen osalta nollatoleranssi kuten muussakin liikenteessä.

Keskusteltaessa ihmisten kanssa promillerajoista käy usein ilmi, etteivät ihmiset tiedä vesiliikennejuopumuksessa olevan promillerajaa tai jos tämän tietävät, eivät tiedä rajan oikeaa määrää. Tämäkin elävän elämän havainto puoltaa sitä, että promillemäärän alaraja tulisi olla

sama kaikissa liikennemuodoissa. Huumausaineiden suhteen ei ole mitään syytä asettaa vesiliikennettä toisista liikennemuodoista poikkeavaan asemaan. Tällainen sääntely olisi omiaan selventämään lain sisältöä ja edistämään sen noudattamista.

On totta, että promillerajaa laskemalla ei pelasteta suurta määrää ihmishenkiä. Näin kuitenkin vaikutetaan raitistavasti kosteaan vesiliikennekulttuuriin. Ihmiset pyrkivät noudattamaan lakia, jollei se ole vastoin yleistä oikeustajua. Vesiliikenteen rinnastaminen muihin liikennemuotoihin alkoholin käytön sallittavuuden suhteen ei varmuudella ole vastoin yleistä oikeustajua. Se ei myöskään loukkaa kenenkään laillisia oikeuksia tai kohtuuttomasti rajoita kenenkään elämää.

Lopputiivistys

Poliisitarkastaja Timo Ajaste ja ylitarkastaja Silja Hallenberg ovat jättäneet samansuuntaiset eriävät mielipiteet. Heidän esittämillään ja edellä mainituilla perusteilla käräjäoikeus esittää, että vesiliikenteen promilleraja alennettaisiin 0,5 promilleen ja huumausaineiden nollatoleranssi toteutettaisiin myös vesiliikenteessä.

Laamanni Ilkka Ryynänen